

Jože Svetina je svojstvena osebnost. Takšno je tudi njegovo likovno izražanje, polno presenečenj, sproščenosti, sinjine neba, sončne svetlobe in izraziteje začrtanih senc. Obdobja ustvarjanja in nedela so značilnost slehernika, tudi v Svetinovem slikanju so se že ponavljala. To ni nobena slabost, temveč je odraz njegove osebnosti. Sam pravi, da prične slikati, ko je ves napet, ko občuti notranjo stisko, ko doživi trenutek, ki mu potisne čopič med prste in mu ta ukaže delati. Zatem se sprosti in življenje ima zanj znova velik smisel ...

Ljuban Naraks, novinar in publicist

Tekom let intenzivnega umetniškega ustvarjanja, v katerih je imel nešteto zelo uspešnih samostojnih razstav, poleg tega da se je udeležil tudi mnogih skupinskih razstav in prejel precej družbenih priznanj, se je izoblikoval njegov svojstveni in lahko rečemo izvorni stil v risbi, akvarelu, prav posebej pa v olju na steklo. V slednjem je žel velike uspehe v tujini. To težko tehniko je izpopolnil do popolnosti. S svojim garaškim pristopom do ustvarjalnosti kaže Svetina svojo osebnost pokončnega v pravico in lepoto verujočega človeka.

Tone Svetina, književnik in kipar

Jože Svetina ni samo slikar, ki slika na steklo. Z enako močjo je zgradil tudi vogale drugih dveh zgradb svojega slikarstva: olje na platnu, (lesu) in akvarelu. V tem domačijstvu svojega slikarstva je raziskovalen in detajlen, zato so njegove slike mnogokrat zbir sličic, ki bi lahko vsaka zase monumentalno zaživela. Njegova lazurno dahnjena olja na platnu so svojevrsten spev akvarelu ali obratno – saj sta si na bežen pogled enaka, čeprav tehnološko tako različna.

Jožeta poznam od vedno – zato vem, da nam bo ob njegovih delih tudi v bodoče toplo pri duši.

Srečno.

Rudi Stopar, kipar in pesnik

Jožeta Svetino prevzame pejzaž, ko se, še posebno rad kot lovec, oddihuje in sprošča hriboviti pokrajini okrog kraja, kjer službuje, sede in ga skuša zlit čez papir čim lepše. To čim lepše mu ne pomeni določenega, s filozofijo utemeljenega sloga, temveč nekaj, kar si mimogrede, v preprostem navdušenju nad pojavom, izbere iz krajine, po svoji presoji, svoji bolj ali manj z izrazito tehniko oboroženi nadarjenosti – tako nekako, kot bi mimogrede pobrali lepo izlizan in obarvan kamen s tal, kot bi na najprikladnejšem mestu skočili čez potok, kot bi si zataknil zelen vršček za klobuk itd.

Jože Snoj, pesnik, pisatelj in Prešernov nagrajenec

JOŽE SVETINA

Rojen je bil v majhni vasici Šmartno pod Šmarno goro. Učiteljske je končal v Ljubljani. Za likovno vzgojo je bil izredno nadarjen.

Njegovo prvo službeno mesto je bilo v Vitanju. Poleg pouka je z mladino veliko delal tudi v prostem času, vodil je likovni, tehnični, fotografski, strelski, prometni, telovadni in planinski krožek.

Na raznih prireditvah so njegovi učenci prejeli veliko priznanj in nagrad. Z mnogimi tedanjimi učenci še sedaj vzdržuje pristrčne stike.

Po šestih letih službovanja v Vitanju je sprejel vodenje podružnice Osnovne šole Šoštanj v Zavodnju. Že prvo leto je vodil adaptacijo šole. Poučeval je v dvorani prosvetnega doma, stanoval pa v garderobi, brez ogrevanja. Za nameček je v zgradbo v nevihti udarila še strela in v garderobi razdejala steno. Naslednje leto je vodil gradnjo stanovanjske hiše s plavalnim bazenom za bodoče učitelje, ki bodo poučevali v Zavodnju.

V kraju je nato vodil gradnjo telefonske napeljave do Šoštanja, asfaltiranje ceste, izgradnjo vaškega vodovoda, še eno adaptacijo šole in prosvetnega doma ter izgradnjo smučarske vlečnice.

Najbolj se je zaznamoval pri brezplačnem šolanju otrok. V ta namen so potekale številne prireditve – Koncert iz naših krajev, Kmečki praznik ter razne nabiralne akcije. To je bila takrat edina šola, v kateri so bili učenci z vsem preskrbljeni celo leto.

V spomin na rojaka – kiparja Ivana Napotnika je organiziral Malo Napotnikovo kiparsko kolonijo, v kateri so skupaj s šolarji kiparili tudi priznani kiparji: Tone Svetina, Peter Jovanovič, Janko Dolenc, ki so s svojimi deli oplemenitili okolico šole. Ob tej priložnosti je bilo postavljeno spominsko obeležje na rojstni hiši Ivana Napotnika in hkrati tudi v avli šole. Pomembnost dogodka je počastil s svojo prisotnostjo tudi slikar in grafik Božidar Jakac. Jože Svetina je ves čas neopazno intenzivno slikal. V okviru Zveze svobode in kulturnih društev je bil na Zvezi imenovan za vodjo Sekcije za likovno dejavnost. Deset najbolj dejavnih članov je tedaj prirejalo razstave po raznih krajih Občine Velenje, med njimi Alojz Zavolovšek, Napotnik, Mirko Modrijan, Aristid Zornik, Vlado Valenčak, Pepelnik in drugi.

Svetina se je v tem času veliko družil z Napotnikovimi prijatelji, ki so se po kiparjevi smrti oglašali pri njegovi vdovi Eli Napotnik v Šoštanju. To so bile tedaj znane osebnosti na kulturnem področju iz raznih krajev Slovenije.

Po prvi razstavi Jožeta Svetine v Rudarskem domu v Velenju so se njegove razstave kar vrstile, tudi po osem jih je bilo na leto. Vedno je skušal pokazati le nova dela. Sodeloval je tudi pri srečanjih slikarjev iz drugih republik Jugoslavije. Uspešno je razstavljal po Jugoslaviji in tudi v tujini. Gojil je risbo, akvarel, slikanje v olju na platno, les in steklo. Vedno je ostal zvest naravi in svojemu izrazu.

Prejel je več priznanj in nagrad. Še posebno ceni priznanje Občine Šoštanj, ki ga je imenovala za častnega občana.

RAZSTAVIŠČE BARBARA MUZEJ PREMOGOVNIŠTVA SLOVENIJE

19. 3. 2012 - 18. 5. 2012

SVETINA

JOŽE

